

Sayın Yönetici,

Rekabet Kurumu olarak 2009 yılından itibaren yayımlamaya başladığımız “**Rekabet Mektupları**”nın dördüncüsünü sizinle paylaşmaktan büyük memnuniyet duyduğumuzu belirtmek isterim.

Bu yıl **mektubumuzun** ana temasını “**rekabeti olumsuz yönde etkileyen kamu politikaları ve uygulamaları**” olarak seçtik. Şüphesiz bu seçimin ardında, ülkemizin rekabet sorunlarına ilişkin edindiğimiz bilgi birikimi ve kurumsal tecrübemiz; bu tecrübeyi paylaşma, bu birikimi aktarma arzusu ile 4054 sayılı Rekabetin Korunması Hakkında Kanun’un bize yüklediği sorumluluk ve görevleri yerine getirme anlayışı var. Ama belki de daha önemlisi, geleceğe dönük beklentilerimize, hedeflerimize, hayallerimize yön veren kurumsal misyonumuzu gerçekleştirme; başarıyla yerine getirme çabası var.

Bütün dünyayı derinden etkileyen hızlı değişim olgusu, birey ve toplumun beklentileri ile devletin ya da kamu yönetiminin görev ve sorumluluğunun denge ve uyumunu zorunlu kılmaktadır. Toplumun temel ihtiyaç ve beklentilerine uygun yapılanma ve işleyiş düzenini gerçekleştiremeyen, elindeki kaynak ya da imkânları etkin şekilde kullanamayan politik ve bürokratik tercih ve düzenlemeler ayakta kalamamaktadır.

Modern devlet ya da kamu yönetimi, topluma yük ve ayak bağı olmayan, toplumsal gelişmenin önünü kapatmayan, yapılanların hesabını veren, hukuk ve demokrasi kurallarının belirleyici olduğu bir anlayışa doğru değişip dönüşmektedir. Dolayısıyla, bu süreçte kamu görevini üstlenmiş, seçilen veya atanan kamu yöneticilerinin görev ve sorumlulukları öne çıkmakta; bu yöneticilerin tercih ve tasarrufları önemli sonuçlar doğurmaktadır.

Başta hükümet olmak üzere merkezi yönetimin başbakanlık, bakanlık, genel müdürlük, başkanlık vb. kurum ve kuruluşları ile yerel yönetimin valilik, kaymakamlık, belediye başkanlığı gibi organlarında görev yapan bütün yöneticiler, içinde bulunduğumuz ortamın iyileştirilmesinde ve geleceğimizin inşa edilmesinde hayati bir rol oynamaktadır.

Belirli bir toplumsal duyarlılık olmaksızın, rekabet olgusunu kamu kesiminin karar ve icraatında dikkate almadan, yani **rekabet kültürünü kurumsallaştırmadan**, bu çaba doğrultusunda atılacak her adım aksamaya, eksik kalmaya mahkûmdur. Bu nedenle **Mektubumuzun** asıl gerekçesi de küresel rekabetin dayattığı koşullarda geliştirmeye çalıştığımız ekonomimizi ve iş dünyamızı etkileyen kamusal düzenleme ve tasarrufları, **bütüncül bir kamu anlayışı ve sorumluluğu** içinde değerlendirmenin gereğini ve önemini bir kere daha vurgulamaktır.

Bu vesileyle, başarılar diler, selam ve saygılarımı sunarım.

Prof. Dr. Nurettin KALDIRIMCI
Başkan

2012 REKABET MEKTUBU

“Rekabeti Olumsuz Yönde Etkileyen Kamu Politikaları ve Uygulamaları”

Özgürlükçü ve rekabetçi bir ekonomi herkesin yararınadır!

Modern devletin, politik alanda olduğu kadar, ekonomik ve sosyal hayatta da özgürlüklerin korunması ve geliştirilmesi gibi önemli bir misyonu vardır. Ekonomik özgürlüklerin düzeyi ile refah seviyesi arasındaki doğrudan ilişki, devletin bu manadaki görevini daha da önemli kılmaktadır. Küresel gerçekler, ekonomik özgürlük seviyesi yükseldikçe, yalnızca kişi başına milli gelir seviyelerinin değil, başta sağlık, eğitim, adalet, güvenlik ve istihdam olmak üzere bireylerin refah düzeyini ifade eden tüm unsurların da daha iyiye gittiğini göstermektedir. Bu yüzden **modern devletin**, mülkiyet, ticaret, girişim ve rekabet özgürlüğünü teminat altına alan, bu şekilde yatırım, istihdam ve ekonomik gelişmenin önünü açan bir **refah devleti** olarak tanımlanması şartı olmasa gerektir.

Bir piyasa ekonomisinin başarısı, vatandaşlara sağlanan **ekonomik özgürlüklerin** kapsamı ve ekonominin **küresel rekabet gücünün** seviyesi ile orantılıdır. Ekonomik özgürlük kavramı, günümüzde temel olarak hukukun üstün olduğu, bireysel özgürlüklerin gelişimi lehine kamu müdahalelerinin sınırlandırıldığı, kamusal düzenlemelerin müteşebbislerin önünü açacak şekilde ele alındığı ve serbest piyasa koşullarının geliştiği bir siyasi-iktisadi düzene işaret etmektedir. Kurumların etkinliği, altyapının gelişmişliği, makroekonomik istikrar, adalet, güvenlik, sağlık ve eğitim hizmetlerinin kalitesi, finansal piyasaların derinliği, teknolojiyi kullanma ve yenilik yaratma kapasitesi, bir ülkenin ekonomik özgürlük ve küresel rekabet gücü bakımından ne durumda olduğunu göstermektedir ki, tüm bu faktörler doğrudan veya dolaylı olarak piyasa mekanizmasının etkinliğini ölçmeye matuftur.

Uluslararası arenada daha güçlü bir ekonomiye sahip olmak, toplumsal bir vizyondur!

Şüphesiz ekonomik ve politik özgürlükler bakımından özellikle son otuz yılda büyük mesafeler kaydettik. Ancak **küresel tartıya çıktığımızda** hakikat, görmek istediğimizden daha uzakta kalabilir, düşündüğümüzden daha farklı olabilir. Nitekim uluslararası kurumlar tarafından yayımlanan endekslere göre, ülkemiz dünyada, ekonomik özgürlükler bakımından **73.**, küresel rekabet gücü açısından **59.** sıradadır. Bu tablo, dünyanın en büyük **16.** ekonomisi için tatmin edici olmaktan uzaktır; dolayısıyla, daha yapacak çok işimiz, gidecek hayli yolumuz vardır.

Kamunun ya da devletin, şu veya bu şekilde, ekonomide hâlâ olması gerekenin üstünde bir ağırlık taşıması, yukarıda değinilen göstergeler açısından görece arka sıralarda yer almamızın temel nedenleri ve daha büyük bir ekonomi olmamızın önündeki en önemli engeller arasında sayılmaktadır.

Devletin ekonomik hayata yaklaşımı, piyasaların oluşumu ve işleyişini yakından etkilemektedir.

Bu bağlamda, kamunun ekonomiye müdahale yöntemlerini ve piyasalardaki rekabete etkisini dört ana başlık altında değerlendirmek mümkündür:

- Devlet, kamu teşebbüsleri vasıtasıyla **doğrudan mal ve hizmet sağlayıcı** olarak piyasalarda faaliyet göstermektedir. Buradaki en önemli risk, ülkenin kalkınıp gelişmesi ya da tüketicilere uygun fiyatla mal veya hizmet sunmak adına, özel sektörün de faaliyet gösterdiği pazarlarda kamu teşebbüsleri tarafından piyasa gerçeklerine aykırı fiyatlandırmalar yapılması ve bunun sonucu olarak bu piyasalarda faaliyet gösteren özel

şirketlerin piyasa dışına itilmesidir. Böyle bir durum, özel sektörün sermaye birikiminin engellenmesi, özel girişimciye öncelik verilmemesi, yatırımın ve istihdamın düşmesi gibi çeşitli etkinsizliklere neden olmaktadır.

Bu bağlamda, özelleştirme sürecinde sayıları gittikçe azalan kamuya ait bu teşebbüslere, eğer zorunlu değil ise, özel kanunlarla ya da sair düzenlemelerle imtiyazlar sağlanmasına ve bu teşebbüslerin rekabet hukukuna aykırı hareket etmelerine imkân tanınmamalıdır. Ayrıca, serbestleştirme ve özelleştirme sonrasında da rekabetçi bir piyasa sisteminin ortaya çıkması için gerekli tedbirlerin alınması gerektiği unutulmamalıdır.

- Devlet, altyapıdan sağlığa kadar pek çok alanda en büyük alıcı olarak ve genellikle **kamu ihaleleri** vasıtasıyla piyasalardan mal ve hizmet temin etmektedir. Bu nedenle kamunun satın alma kararları, piyasalar ve rekabetçi ortam üzerinde önemli etkilere sahiptir. **Kamu İhale Kurumu** tarafından yayımlanan istatistiklere göre 2010 yılında Türkiye’de kamu alımlarının toplam büyüklüğü yaklaşık **69,5** milyar Türk Lirası olarak gerçekleşmiştir. Bu miktarın ilgili yıldaki gayri safi yurt içi hasıla içindeki payı ise yaklaşık **%6,3** düzeyindedir. Bu veriler, kamu alımlarının ekonomi içerisindeki payını göstermesi bakımından dikkate değerdir.

Unutulmamalıdır ki, kamu ihalelerinde rekabetçi yaklaşım, sağlıklı işleyen piyasaların olmazsa olmazıdır. Bu çerçevede karar vericilerin dikkat etmeleri gereken en önemli husus ihale tasarımıdır: Azami katılımın ve beraberinde yoğun bir rekabetin temini için, ihale şartnameleri dikkatlice hazırlanmalı, bu şartnamelerde ilgili standartların ya da sağlık veya güvenlik gibi koşulların zorunlu kıldığından daha kısıtlayıcı hükümlere yer verilmemelidir. Bunun aksi bir uygulama, bir yandan, bazı teşebbüsler lehine kayırma ve haksız kazançlara yol açabilirken, diğer yandan katılımcı sayısının düşük olması sonucunda teşebbüsler üzerindeki azalan rekabetçi baskı sonucu, kamu aleyhine fiyatların yükselmesine sebep olabilmektedir. Üstün körü veya zevahiri kurtaran yöntemlerle yapılan doğrudan temin işlemleri de pahalıya mal olabilmektedir. İngiltere’de yapılan bir çalışmaya göre, eğer iyi tasarlanır, rekabetçi bir duyarlılıkla yapılabilirse, kamu ihalelerinde **%10** ile **%30** arasında maliyetler düşebilecek, bu oranda kamu harcaması da daha az olabilecektir.

- Kamu, **devlet destekleri** vasıtasıyla ekonomideki kaynakların bir kısmını doğrudan dağıtmaktadır. Bu çerçevede belirli bölgeler arasındaki sosyal dengesizlikleri ve kalkınma farklılıklarını giderme, işsizliğin azaltılması, araştırma-geliştirme faaliyetlerinin artırılması ya da çevre kirliliğinin azaltılması gibi çok önemli hedefleri gerçekleştirmek amacıyla devlet destekleri verilebilmektedir.

Bu önemli amaçlara yönelik olarak verilen devlet/kamu desteklerinin, işletmeler arasındaki rekabet koşullarını belirli bir işletme ya da işletme topluluğu lehine/aleyhine bozabileceği, gerçekte talebi düşük olan ürünlerin aşırı seviyede üretilmesine veya tüketilmesine neden olabileceği, etkin firmaların yatırım veya yenilik yapma güdülerini azaltabileceği dikkate alınmalıdır. Bu nedenle **Rekabet Kurumu**, devlet yardımlarının rekabetçi bir bakış açısıyla denetlenmesi ve izlenmesi yönündeki çabaları desteklemektedir.

- Kamu, asıl olarak, **düzenlemeler** vasıtasıyla ekonomiye müdahale etmektedir. Küresel ekonomik gelişmeler kamunun da rolünün yeniden tanımlandığı bir dönemi beraberinde getirmiş ve devletin ekonomideki rolünün büyük ölçüde düzenleyici fonksiyon ile sınırlandırılması önem kazanmıştır. Ancak bu durum, kamu kesiminin sorumluluklarını azaltmamakta, bilakis daha geniş bir ölçekte yeni sorumlulukların ortaya çıkmasına yol açmaktadır.

Ekonomik faaliyetin lisansa bağlı olduğu sektörler bakımından, ilgili kamu otoritesinin lisanslandırmada gereğinden fazla kısıtlamaya gitmesi, bir yandan mevcut şirketler için piyasa dışından gelebilecek rekabetçi baskıları ortadan kaldıracak, diğer yandan sahip

olunan lisansların aşırı değerlenmesi nedeniyle haksız kazançlar yaratabilecektir. Kamu otoritelerinin bu hususu dikkate alarak yaptıkları düzenlemelerin nihai tüketiciye olumlu yansımaları söz konusudur. Örneğin, fikri mülkiyet haklarının korunması kaydıyla, orijinal ilaçlara eşdeğer nitelikteki jenerik ilaçların ruhsatlandırılarak piyasaya girişinin teşvik edildiği ülkelerde ilaç pazarında rekabetin arttığı ve tüketici fiyatlarının düştüğü gözlemlenmektedir.

Bir başka örnek ise, arz güvenliği, istihdam yoğunluğu veya diğer stratejik görülen unsurlar nedeniyle, kamunun doğrudan veya dolaylı kontrolü altında bulunan bazı firmaların rekabetten korunmaları ya da izlenen çeşitli politikalar yoluyla fiili imtiyazların veya yasal tekellerin yaratılmasıdır. Bu durum, gerek tüketiciler gerekse ekonominin geri kalanı üzerinde başta fiyatların yükselmesi ve kalitenin düşmesi olmak üzere olumsuz etkilere neden olabilmektedir. Dünyadaki ve ülkemizdeki uygulamalar, bu tür yasal tekel haklarının ya da imtiyazların kaldırılmasıyla elde edilen kazanımları açıkça gösteren örneklerle doludur. Ülkemizde bunların arasında en dikkat çekici olanlarından biri, iç hat havayolu yolcu taşımacılığındaki gelişmedir. Havayolu yolcu taşımacılığındaki yasal tekelin kaldırılmasını takip eden sekiz yıl içinde, uçuş merkezi sayısı 7'ye, yurt içinde düzenli olarak ulaşılan havaalanı sayısı neredeyse ikiye katlanarak 46'ya çıkmış; yıl içinde taşınan yolcu sayısı %580 oranında artarak 50 milyona ulaşmış ve büyük uçak sayısı üç kat artarak 365'e yükselmiştir. Sektör cirosunun ise %770 artarak 17 milyar ABD dolarına ulaştığı görülmektedir. 2002 yılında sektörde istihdam edilen kişi sayısı 48 bin iken, 2009 sonunda bu sayı 100 bine ulaşmıştır. Bunun yanı sıra, yine büyük oranda serbestleşme ve uçak yakıtındaki vergi indirimleri gibi tedbirlerin etkisiyle uçak bileti fiyatlarında önemli düşüşler kaydedilmiştir.

Politika, düzenleme, uygulama vb. kamu müdahaleleri her zaman beklenen sonuçları vermeyebilir!

Bu bakımdan, kamu yönetimi **eski zamanlarda** olduğu gibi, çağdaş dünyada da **kamu başarısızlığı** diyebileceğimiz bir olgunun tehdidi altındadır: Toplumsal refahı artırma amacıyla çıkılan yolda, aksi bir sonuçla karşılaşmak gibi bir risk söz konusudur. Böyle bir durumda, kamu başarısızlığı, giderilmek istenen piyasa başarısızlığının tahkim edilmesine ve hatta yeni başarısızlıkların ortaya çıkmasına neden olacaktır. Bu yüzden, sadece eğitim, sağlık, adalet veya güvenlik gibi alanlarda değil, rekabetçi yaklaşım ve uygulamalar bağlamında da kamu yönetimi kaynaklı önemli bir riskin varlığını hiç unutmamak gerekir. Pek çok kamu müdahalesinin meşru gerekçesi olmasına rağmen her zaman istenen sonucu vermeyebileceği ve öngörülemeyen sonuçların doğabileceği unutulmamalıdır. Rekabeti gereğinden fazla kısıtlayan kamu müdahaleleri, piyasalarda kartelleşme ve tekelleşme eğilimlerini güçlendirip tüketicilerin refahının göz ardı edilmesine yol açabilecek; böylelikle geniş anlamda kamusal yarar yerine, istemeden de olsa yalnızca belirli bir sektörün ya da işletmenin yararına hizmet edecektir.

Bu nedenle, kamu düzenleme ve tasarruflarının gerekçesi, kapsamı ve zamanlaması, müdahalenin başarısını belirleyen temel unsurlar olarak mutlaka göz önüne alınmalıdır. Kamu düzenlemesini veya tasarrufunu meşru kılan gerekçelerin bulunması halinde dahi, uzun vadeli ve gereğinden fazla müdahalenin, piyasaların işleyişini düzenlemekten ziyade, daha olumsuz sonuçlar doğurabileceğini unutmamak gerekir. Zira belirli türden müdahalelerden elde edilecek yararlar açık gibi görünse de uzun vadede rekabet ve dolayısıyla toplumsal refah üzerindeki olumsuz etkiden kaynaklanabilecek zararlar, tahmin edilenin çok ötesinde olabilir. Bu bağlamda, politik veya bürokratik alanda görev ya da rol alan, nispi de olsa, belirleyici konumda bulunan kurum veya bireylere, kamu yönetimi sorumluluğu ve anlayışının bir gereği olarak üstlendikleri kurumsal ve bireysel sorumlulukların ne derece önemli olduğunu bir kez daha hatırlatmakta yarar vardır.

Niçin ve ne kadar müdahale?

Piyasalara yapılacak bir kamu müdahalesinin, özellikle uzun dönemde rekabet üzerindeki etkisinin belirlenmesi zor; maliyetleri tüketiciler için yüksek olabilmektedir. Bu nedenle, kamu müdahalelerinin ilgili pazarlardaki rekabeti bozma ya da kısıtlama ihtimalinin yüksek olup olmadığının belirlenmesinde, üç temel soruya cevap aranmasında fayda bulunmaktadır:

- ✓ Kamu müdahalesinin münhasır haklar tanımak, üretici veya dağıtıcıların sayısını sınırlandırmak veya pazara girecek yeni firmalar için maliyetleri önemli ölçüde artırmak gibi yollarla, ilgili pazara girişleri ve pazardan çıkışları etkileme ihtimali var mıdır?
- ✓ Müdahale, fiyat veya miktar düzenlemeleri gibi doğrudan yollarla yahut firmaların rekabet etme güdülerini düşürmek suretiyle ilgili pazardaki firmalar arasındaki rekabetin doğasını etkilemekte midir?
- ✓ Müdahale, tüketicilerin rakip teşebbüsler arasında seçme hakkını ve maliyetlerini etkilemekte midir?

Soruların bir ya da birkaçına olumlu cevap verilmesi, rekabeti önemli derecede etkileyebilecek bir kamu tasarrufunun söz konusu olduğunu göstermektedir. Bu durumda, politika belirleme sürecinde ayrıntılı bir rekabetçi etki değerlendirmesinin yapılması, müdahale ya da düzenlemenin artı ve eksilerinin çok dikkatle gözden geçirilmesi gerekmektedir. Bu değerlendirmenin, politika geliştirme sürecinin henüz başlarında gerçekleştirilmesi çok önemlidir. Bu şekilde politikalardan beklenen etkinliği azaltan ve/veya ilgili pazardaki rekabetin önemli ölçüde kısıtlanmasına neden olan etkilerin doğuracağı riskler asgariye indirilebilecektir.

Karar alıcı ve uygulayıcıların değerlendirmeyi yaparken şu soruya odaklanmaları yerinde olacaktır: Acaba söz konusu kamusal amacı gerçekleştirmek için düzenlemede öngörülen yöntem piyasalardaki rekabeti kısıtlıyor mu? Şayet böyle ise, bu kamusal amaca, rekabeti daha az kısıtlayıcı, hatta rekabeti teşvik edici alternatif bir yöntemle ulaşmak mümkün müdür?

“Düzenleyici Reformlar”, “Düzenleyici Etki Analizi”

Kamu müdahalelerinin piyasalar üzerinde yarattığı olumsuz etkileri değerlendirme ihtiyacı, son yirmi yılda gerek ülkemizde gerek dünyada uygulamaya konan **düzenleyici reformların** da gerekçesini oluşturmaktadır. Çünkü düzenlemeler bazı şirketlerin maliyetlerinin artmasına neden olmakta, bazılarının üzerindeki külfetlerin kaldırılmasını sağlamakta, bazı piyasalara girişi zorlaştırır iken bazı piyasaların da önünü açmakta ve netice itibarıyla ekonomideki kaynakların dağılımını olması gerekenden farklı bir mecraya yöneltmektedir. Bu nedenle, kamu otoritelerinin piyasalara çeşitli gayelerle yapmış oldukları müdahalelerde, rekabetin kısıtlanmasından kaynaklanan gizli zararı dikkate alarak hareket etmelerinde fayda bulunmaktadır.

Bu çerçevede, her ne kadar, **Mevzuat Hazırlama Usul ve Esasları Hakkında Yönetmelik** ile birçok kanun ve kanun hükmünde kararname açısından **Düzenleyici Etki Analizi** yapma zorunluluğu getirilmiş olsa da, uygulamada idarelerin çoğu zaman bu yükümlülüğü istenilen düzeyde yerine getiremediği gözlemlenmektedir. Daha da önemlisi, çeşitli piyasalardaki rekabetin, kanun ya da kanun hükmünde kararnameden ziyade yönetmeliklerle, tebliğlerle hatta idari kararlarla engellendiğini ya da tamamen ortadan kaldırıldığını ve bu nedenle kamu idaresine çok büyük görevler düştüğünü unutmamak gerekmektedir. Örneğin, **2002** yılına kadar sivil havacılık alanında bir kamu teşebbüsüne tekel hakkı tanıyan düzenleme bir kanun ya da yönetmelik değil, yalnızca ilgili genel müdürlüğün kararıdır! Bu kararın ortadan kaldırılması sonucunda ise, sivil havacılık alanında çok büyük gelişmeler kaydedilmiş ve **2015** yılı için öngörülen hedefler **2006** yılında yakalanmıştır. Dolayısıyla, kamu kurum ve kuruluşlarının ya da idarenin her türlü

tasarrufunda piyasaların ne şekilde etkileneceğini değerlendirmesi kritik önemi haiz bir husustur.

Rekabetçi piyasaların oluşumu, korunması ve geliştirilmesi Rekabet Kurumu'nun varlık gereğidir!

Rekabeti kısıtlayabilecek kamu düzenleme ve uygulamalarını belirleyerek, bunların rekabetçi bir bakış açısıyla ele alınmasını sağlamayı kurumsal misyonumuzun önemli bir parçası olarak görmekteyiz. Bu çerçevede Kurumumuzu, piyasa odaklı reformları ve ekonomiye etki edebilecek düzenlemeleri hayata geçirecek olan kamu idarelerinin doğal bir paydaşı olarak gördüğümüzü ifade etmek istiyoruz. Dolayısıyla, kamu kurumlarının rekabetçi yaklaşım ve uygulamalarına destek olmak kurumsal önceliklerimiz arasındadır. Rekabetçi piyasa düzeninden beklenen faydaların elde edilebilmesi, ancak politikaların, kamu düzenlemeleri ile özelleştirme ve serbestleşme uygulamalarının uyumlu ve tutarlı olması ile mümkün olabilmektedir.

Rekabet Kurumu olarak, iktisadi hayata etki edebilecek kamu düzenlemelerinin rekabetçi bir bakış açısından değerlendirilmesindeki zorluğu dikkate alarak, bu tür düzenlemelerin hayata geçirilmesi aşamasında kamu idarelerine yardımcı olmak üzere, bir **rekabetçi etki analizi rehberi** hazırlama gayreti içerisindeyiz. Yakın bir zamanda internet sitemizde yayımlanacak olan bu rehber yoluyla rekabetin gereğinden fazla kısıtlanarak toplumsal refah açısından istenmeyen sonuçların ortaya çıkması riskinin mümkün olan en asgari düzeye çekilebileceği inancındayız.

Ayrıca, **15 Mart 2012** günü, **15. Kuruluş Yıldönümümüz** münasebetiyle yayımlayacağımız **2012 Rekabet Raporu**'nda, temel olarak bazı piyasa veya endüstrilerin içinde buldukları rekabet koşullarının tespitini yapmayı, bu piyasalarda rekabetin gelişmesine mani olan engellerin davranışsal, yapısal ve hukuki nedenlerini belirlemeyi ve bu engellerin ortadan kaldırılmasına yönelik olarak kamu otoritelerine öneriler sunmayı amaçladık. Önümüzdeki yıl yayımlamayı düşündüğümüz **2013 Rekabet Raporu** da, ağırlıklı olarak serbest piyasaların oluşumu ve işleyişi ile kamu otoritesi/kamu yönetimi arasındaki ilişkilere dair genel görünümün ortaya konmasına ve bu konudaki politika, mevzuat ve uygulamaların değerlendirilmesine tahsis edilecektir.

Bu açıdan gerek hükümete, gerekse de kamu kurum ve kuruluşlarına, piyasalarda tespit ettiğimiz rekabet sorunlarını aktarmayı, bu konulardaki önerilerimizi paylaşmayı kurumsal önceliklerimiz arasına almış bulunmaktayız. Şüphesiz bu türden çalışmaları, kamu kurum ve kuruluşları ile daha geniş kapsamda yapılabilecek işbirliğinin ilk adımı olarak görmekteyiz.

Kamu kesiminin rekabetçi anlayış ve uygulamalara olan duyarlılığının artmasının; girişim özgürlüğünün güvence altında olduğu, üretim imkânlarının ve tüketici tercihlerinin sağlıklı bir şekilde bulunduğu, hak edenin kazandığı rekabetçi bir düzenin tesisinde ve korunmasında çok değerli katkılar sağlayacağı aşikârdır. Yine bu bağlamda, devlet eliyle zenginleşme, kamu kaynaklı yolsuzluk, tarafgirlik, adam kayırma vb. olguların adil rekabet ortamını bozduğu bilinen bir husus olup, etkin bir rekabet ortamının bütüncül bir yaklaşımı gerektirdiği de açıktır. Rekabetçi bir düzenin tesisi, korunması ve geliştirilmesi, aynı zamanda bütün kamu kurum ve kuruluşlarının ortak sorumluluğudur. Bütün kamu yöneticilerimizin, bu **toplumsal sorumluluğu** kamusal görev anlayışlarının bir parçası olarak görmelerini ümit etmekteyim. Son olarak, kamu kurumlarımızla konuyla ilgili diyaloga ve işbirliğine her zaman açık olduğumuzu bir kez daha ifade etmek isterim.